

רשומות

הצעות חוק

12 בינואר 1959

371

ג' בשבט תשי"ט

עמוד	
138	חוק השופטים (תיקון), תשי"ט—1959
139	חוק הדיונים (תיקון), תשי"ט—1959
140	חוק לתיקון פקודת המטבע, תשי"ט—1959
141	חוק איגרות מדינת ישראל (הוראות מיוחדות), תשי"ט—1959

הוק השופטים (תיקון), תשי"ט-1959

1. בחוק השופטים, תשי"ג-1953¹ (להלן - החוק), במקום סעיף 17 יבוא סעיף זה:

17. "קיצבה (א) שופט יצא לקיצבה -
- (1) בהגיעו לגיל שבעים;
 - (2) בכל עת, אם החליטה ועדת המינויים, על יסוד חוות דעת רפואית, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו למלא את תפקידו.
- (ב) שופט רשאי לצאת לקיצבה -
- (1) לאחר שכיחן עשרים שנה, אם הגיע לגיל ששים;
 - (2) לאחר שכיחן חמש עשרה שנה, אם הגיע לגיל ששים וחמש;
 - (3) בכל עת, אם אישרה זאת ועדת המינויים לפי בקשתו.
- (ג) בחישוב תקופת כהונתו של שופט לענין סעיף קטן (ב) תצורף אליה כל תקופת שירותו במדינה או במוסד אחר שועדת הכספים של הכנסת אישרה אותו לענין זה, או מקצתה של תקופה זו, בהתחשב עם כל השלום או זכות שרכש לרגל פרישתו משירותו הקודם, הכל לפי כללים ותנאים שקבעה ועדת הכספים."

החלפת סעיף 17

הוספת סעיף 23א

2. אחרי סעיף 23 לחוק יוסף סעיף זה:

23א. מצא בית הדין המשמעתי שאין השופט ראוי להמשיך בתפקידו, לא יהא השופט זכאי לגימלה; ואולם אם גמצא השופט אשם בהתנהגות בניגוד לפסקאות (1) ו-(2) של סעיף 22 (א), ובית הדין הגיע, מטעמים מיוחדים שיפרט, לידי מסקנה, כי אף על פי שהשופט אינו ראוי להמשיך בתפקידו מן הדין ומן הצדק שתשולם לו גימלה, רשאי הוא להמליץ על שיעור הגימלה שתשולם לו כאמור, ובלבד שלא תעלה על הסכום שהיה משתלם לאותו שופט על פי החלטת ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 18 לחוק, אילו חדל מכהן מרצונו ביום בו הועבר מכהונתו."

"גימלאות לשופט שהועבר מתפקידו

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 17 לחוק השופטים קבע לאמר:

- 17" (א) גיל הקיצבה של שופט הוא שבעים שנה.
- (ב) שופט יפרש לקיצבה לפני גיל זה -
- (1) אם ביקש זאת בדרך שתיקבע בתקנות; או
 - (2) אם החליטה ועדת המינויים, על יסוד חוות דעת רפואית, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו למלא תפקידו."
- בדיוני ועדת הכספים שהתנהלו לאחרונה לשם קביעת שיעורי הגימלאות לשופטים, הוברר כי ההוראות בחוק לוקות בחסר. על כן מוצע להשלים את ההוראות בדבר גיל הפרישה לקיצבה של שופטים (סעיף 1). כן מוצע לקבוע בחוק שאם יועבר שופט מכהונתו, לא יהיה זכאי בדרך כלל לגימלה. אולם במקרים שבהם יועבר שופט מכהונתו כיון ש"נהג שלא כהלכה במילוי תפקידו" (סעיף 22 (א) (1)) או ש"התנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של שופט בישראל" (שם, פסקה (2)), והמקרים אינם המורים עד כדי כך שמן הדין והצדק לשלול את גימלתו, ניתנה סמכות מיוחדת לבית הדין להמליץ על תשלום הגימלה ועל שיעורה.

1 ס"ח 132, תשי"ג, עמ' 149.

חוק הדיינים (תיקון), תשי"ט-1959

1. בחוק הדיינים, תשט"ו-1955¹ - (להלן - החוק), במקום סעיף 16 יבוא סעיף זה: החלפת סעיף 16

16. (א) דין יצא לקיצבה -

- (1) בהגיעו לגיל שבעים ואם היה רב ראשי לישראל או ראש אבות בתי דין - בהגיעו לגיל שבעים וחמש;
- (2) בכל עת, אם החליטה ועדת המינויים, על יסוד חוות דעת רפואית, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו למלא את תפקידו.

(ב) דין רשאי לצאת לקיצבה -

- (1) לאחר שכיחן עשרים שנה, אם הגיע לגיל ששים;
- (2) לאחר שכיחן חמש עשרה שנה, אם הגיע לגיל ששים וחמש;
- (3) בכל עת, אם אישרה זאת ועדת המינויים לפי בקשתו.

(ג) בחישוב תקופת כהונתו של דין לענין סעיף קטן (ב) תצורף אליה, כל תקופת שירותו במדינה או במוסד אחר שועדת הכספים של הכנסת אישרה אותו לענין זה, אך מקצתה של תקופה זו, בהתחשב עם כל תשלום או זכות שרכש לרגל פרישתו משירותו הקודם, הכל לפי כללים ותנאים שקבעה ועדת הכספים.

הוספת סעיף 22

2. אחרי סעיף 22 לחוק יווסף סעיף זה:

22. מצא בית הדין המשמעתי שאין הדיין ראוי להמשיך בתפקידו, לא יהא הדיין זכאי לגימלה; ואולם אם נמצא הדיין אשם בהתנהגות בניגוד לפסקאות (1) ו-(2) של סעיף 21 (א), ובית הדין הגיע, מטעמים מיוחדים שיפרט, לידי מסקנה, כי אף על פי שהדיין אינו ראוי להמשיך בתפקידו מן הדין ומן הצדק שתשולם לו גימלה, רשאי הוא להמליץ על שיעור הגימלה שתשולם לו כאמור, ובלבד שלא תעלה על הסכום שהיה משתלם לאותו דין על פי החלטת ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 17 לחוק, אילו חדל מכהן מרצונו ביום בו הועבר מכהונתו.

גימלאות לדיין שהועבר מתפקידו

דבריו הסבר

סעיף 16 לחוק הדיינים קבע לאמר:

"16 (א) גיל הקיצבה של דין הוא שבעים שנה; ואולם אם היה רב ראשי לישראל או ראש אבות בתי דין, גיל הקיצבה הוא שבעים וחמש שנה.

(ב) דין יפרוש לקיצבה לפני גיל זה -

- (1) אם ביקש זאת בדרך שתיקבע בתקנות; או
- (2) אם החליטה ועדת המינויים, על יסוד חוות דעת רפואית, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו למלא תפקידו."

1 ס"ח 179, תשט"ו, עמ' 68.

כדיוני ועדת הכספים שהתנהלו לאחרונה לשם קביעת שיעורי הגימלאות לשופטים ולדיינים, הוברר כי ההוראות בחוק לוקות בחסר. על כן מוצע להשלים את ההוראות בדבר גיל הפרישה לקיצבה של דיינים (סעיף 1). כן מוצע לקבוע בחוק שאם יועבר דיון מכהונתו לא יהיה זכאי בדרך כלל לגימלה. אולם במקרים שבהם יועבר דיון מכהונתו כיון ש"נהג שלא כהלכה במילוי תפקידו" (סעיף 21 (א) (1)) או ש"התנהג באופן שאינו הולם את מעמדו של דיון בישראל" (שם, פסקה (2)), והמקרים אינם חמורים עד כדי כך שמן הדין והצדק לשלול את גימלתו, ניתנה סמכות מיוחדת לבית הדין להמליץ על תשלום הגימלה ועל שיעורה.

חוק לתיקון פקודת המטבע, תשי"ט-1959

<p>1. בסעיף 1 לפקודת המטבע, תש"ח-1948 (להלן - הפקודה) -
 (1) המלים "מחולקת לאלף מילים" - יימחקו;
 (2) האמור בסעיף יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
 "ב) החלק המאה של הלירה יהיה אגורה".</p> <p>2. האמור בסעיף 2 יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
 "ב) כל מקום בו נאמר בכתב או ברמוז, בעבר או בעתיד, לצורך כל מטרה, סכום כלשהו במילים או בפרוטות, יראו כאילו נאמר בו סכום אגורות השווה לחלק העשירי של סכום הפרוטות או המילים".</p> <p>3. לאחר סעיף 2 יווספו סעיפים אלה:
 "הפקעת מטבעות 3. נגיד בנק ישראל, או עובד הבנק שהורשה לכך על ידו, יפקיע ללא תשלום פיצויים ויהא רשאי להשמיד כל מטבע - כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954² - שהוא לדעתו מזוייף.
 4. בטלים -
 (1) פקודת שטרר הכסף;³
(2) סעיף 13 לחוק להתלפת שטרר בנק ומילוח חובה, תשי"ב-1952.⁴</p>	תיקון סעיף 1 תיקון סעיף 2 הוספת סעיפים 3 ו-4 תחילה

4. תחילתו של חוק זה היא ביום

דבר ה ס ב ר

זה שנים אחדות מורגש הצורך בביטול חלוקת הלירה הישראלית לאלף פרוטות. הפרוטה הפכה במרוצת הזמן ליחידת תשלום פיקטיבית, אבל החלוקה הקיימת מחייבת הנהלת חשבונות עד לפרוטה וגורמת יתר הוצאות ועבודה. החוק המוצע מבקש להנהיג חלוקת הלירה ל-100 יחידות, והשם המוצע ליחידה החדשה הוא "אגורה" (שמזאל א, פרק ב').

1 ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 15, עמ' 39.
 2 ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.
 3 הוקי א"י, כרך א', פרק מ"א, עמ' 489.
 4 ס"ח 105, תשי"ב, עמ' 272.

הפרוטות שבמחזור יוסיפו להיות הילך חוקי, אלא שכל סכום של עשר פרוטות ייחשב אגורה אחת, וכל אזכור של סכום בפרוטות יראו כמכוון לסכום אגורות השווה לחלק העשירי של סכום הפרוטות.

פקודת שטרי הכסף, 1927, נתרקנה במשך הזמן מתכנה, זולת סעיף 10 שבה המסמיך את ראש בית האוצר להחליף או להפקיע מטבע מושחת או מזויף, הוראה שאפשר לראותה כחלה גם על הנסיבות שנשתנו. על כן מוצע להעביר הוראה יחידה זו לפקודת המטבע, ולבטל את פקודת שטרי הכסף.

חוק איגרות מדינת ישראל (הוראות מיוחדות), תשי"ט-1959

דין סמל המדינה
באיגרות מדינת
ישראל כדין
חותם המדינה

1. איגרות חוב שהוצאו או שיוצאו על פי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה העצמאות), תשי"א-1951, חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח), תשי"ד-1954,² וחוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח - הוצאה שנייה), תשי"ט-1958,³ והנושאות את דמות סמל המדינה, דינן לכל דבר מיום הוצאתן ואילך כדין איגרות נושאות את דמות חותם המדינה.

ד ב ר י ה ס ב ר

איגרות החוב המוצאות לפי חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה העצמאות), תשי"א-1951, חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח), תשי"ד-1954, חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח - הוצאה שנייה), תשי"ט-1958 - צריכות, על פי חוקים אלה, לשאת את חותם המדינה או את דמותו. מתברר כי בהוצאת האיגרות האמורות השתמשו בדמות סמל המדינה במקום החותם או דמותו.

החוק המוצע בא לקבוע שדין סמל המדינה על גבי איגרות החוב כדין חותם המדינה. למעשה קבוע סמל המדינה גם במרכזו של חותם המדינה, ואין בניהם אלא שבחותם המדינה נוספות לסמל המדינה המלים "חותם המדינה" ומסביב להן עיטור.

1 ס"ח 69, תשי"א עמ' 63.
2 ס"ח 142, תשי"ד, עמ' 56.
3 ס"ח 263, תשי"ט, עמ' 2.

